

واقعیت این است

آن راننده کرد زبان شافعی مذهب وقتی فهمید از مشهد آمده ایم، بغضن گلوبیش را گرفت و گفت: «خیلی وقت است که قصد زیارت کرده ام اما مشکل دارم. دعا کنید مشکلم حل شود. باور کنید تا حالا سه بار ایشان را در خواب دیده ام و مرا دعوت کرده اند...» آری! اهل سنت ایران و البته بسیاری از مناطق دیگر، ارادت بسیاری به اهل سنت پیامبر(ص) دارند و این شناخت، واقعیتی است که باید به عنوان بخشی مهم در بررسی فعالیت‌های وهابیت و تاثیرات آنان بر اهل سنت مورد توجه قرار گیرد. به نمونه‌های دیگر توجه کنند.

به یاد دارم در همان سفر به مناطق کردنشین غرب کشور، وقتی با طلب جوان کرد که شباهات وهابیت به ذهن شان راه یافته بود، گفتگویی صمیمی داشتیم، در تذکری جدی به دوستی گفتند: «به خاطر این که مهمان ما هستید تا حالا چیزی نگفتم ولی چرا مدام من گویید ائمه ما و ائمه شما؟! مگر اهل بیت پیامبر فقط ائمه شما بیند؟!»

مگر اهل بیت پیامبر فقط ائمه شما بیند؟! و آن گاه که برخی فعالان سیاسی سنتنده که در انتقاد از نظام چنان پیش می‌روند که اگر نابردار باشی، فوراً ضد انقلاب شان خواهی خواند را در مشهد و حرم دیدم، بار دیگر این مسأله در ذهن نقش بست که چرا برای "شناخت واقعی" اهل سنت به شنیده‌های ناقص و نادرست اکتفا کرده ایم؟!

آن مولوی سیستانی نیز نام فرزندش را اسدالله گذارده بود و می‌گفت: «به یاد علی بن ابی طالب که پیامبر این لقب را به او دادن، نام پسرم را اسدالله گذاشت». دوستی که برای تبلیغ به مناطق ترکمن‌نشین شمال ایران می‌رفت، می‌گفت: «تعداد قربانی‌های اهل سنت در ظهر عاشورا از نذری‌های مسجد شیعیان هم بیشتر بود». راستی چگونه می‌توان کسانی را که این چنین فرهنگ زیارت و توسل در خون و پوستشان وجود دارد، به همین آسانی با عقاید افراطی و مقابل این رفتارها جمع کرده؟! خوب است بدایم علاوه بر زیارت قبور اهل بیت پیامبر(ص)، قبه و بارگاه‌های بسیاری از مشایخ و عرفای

در همان سفر به مناطق کردنشین غرب کشور، وقتی با طلب جوان کرد که شباهات وهابیت به ذهن شان راه یافته بود، گفتگویی صمیمی داشتیم، در تذکری جدی به دوستی گفتند: «به خاطر این که مهمان ما هستید تا حالا چیزی نگفتم ولی چرا مدام من گویید ائمه ما و ائمه شما؟! مگر اهل بیت پیامبر فقط ائمه شما بیند؟!»

اهل سنت نیز در گوشه و کنار ایران وجود دارند که مورد توجه و زیارت اهل سنت قرار دارند.

حال سؤال این جاست که در این بستر چگونه وهابیت به تبلیغ و گسترش خود می‌پردازد و در مقابل آن چه باید کرد؟

زمینه‌های جذب!

چنان‌که دیدیم، فرهنگ دینی اهل سنت در ایران زمینه مناسبی برای اقدام وهابیت نیست و همچنین قربات فقهی بسیار میان تشیع و تسنن، خود عامل اختلاف زدا بوده است؛ چرا که مردم «دغدغه زندگی» دارند و در نتیجه، فقه محورند و اختلاف‌های موجود عمدتاً جنبه کلامی دارند که دغدغه خواص اند و نه عموم مردم. شاید بر همین مبنایت که شیعه و سنی در ایران، سال‌ها کثار هم زیسته اند، با هم ازدواج کرده و در غم و شادی‌های یکدیگر شریک بوده‌اند؛ پس زمینه‌های طبیعی اختلاف انگیزی مذهبی در سطح عمومی بسیار کم است، ولی متأسفانه زمینه‌های دیگری برای نفوذ وهابیت وجود دارد.

(الف) فقر و تبعیض

تجربه نشان داده است که مشکلات مالی در برخی مناطق سنی نشین - و حتی شیعه‌نشین - کشور، وهابی‌های پولدار را با توفیقاتی رو به رو ساخته و از طرفی برخی کج سلیقگی‌های فردی اعمال شده و تبعیض‌ها میان سنی و شیعه - برای نمونه در واگذاری مسئولیت‌ها - به ناز پذایت‌ها دامن زده و زمینه گرایش به وهابی‌ها را - نه از باب علاقه که از باب اعتراض به وضع موجود - فراهم کرده است!

(ب) ضعف ایمان نسل جدید

آموزه‌های وهابیت از منظر غیب‌زادایی و نفی عوامل متافیزیکی، همگرایی جدی‌ای با فرهنگ الحادی غرب دارد و از همین منظر تأثیرپذیر فنگان از فرهنگ مدرنیته و رسانه‌های غربی - به ویژه در نسل جوان - بستر جذب به وهابیت را نیز یافته‌اند و شاید تبلیغ و هابی‌ها در

این مسأله نشان دارد که ما نیز گاه از شنیدن شان تعجب می‌کنیم!
لوازم محوریت یافتن چنین تفکری،
جلوگیری از بسیاری اقدامات رایج و
آگاه سازی شیعیان از این ضرورت
اساسی است و نمی‌توان از جوانی که
مدام، سخنانی را علیه برادران مسلمان
خود می‌شنود انتظار داشت تا در حج و
مدرسه و کشورش، ادبیات و رفتارهایی
اختلاف انگیز نداشته باشد و در مقابل
افراطی‌ها نیز موضع بگیرد.

ج) تهاجم به اندیشه و هبایت

در برابر وهابی‌ها، باید از موضع انفعالی به موضع تهاجمی تغییر جهت داد؛ چراکه رفتارها و اندیشه‌های آنان سرشمار از نکات سؤال برانگیز است. بی‌گمان اگر مسلمانان از خطری که اندیشه و هبایت برای مرقد مطهر پیامبر(ص) دارد، آگاه شوند، سخيف بودن و خطر تفکر آن‌ها را بیش از پیش احساس خواهد کرد.

ایا نمی‌توان اقدامات تروریستی مبتنی بر اندیشه و هبایت علیه انسان‌های مسلمان و قبور اهل بیت پیامبر(ص) و نیز اعطای جواز قتل مسلمانان را زیر سؤال برد؟ بهتر است در قبال این افراطیون، مانند رهبر معظم انقلاب موضع گرفت که فرمودند مرتكب شدگان این انفجارها نه سنی‌اند و نه شیعه، تا بیگانه بودن این تندروی‌ها با روح اسلام روشن شود.

افرون بر این‌ها، ادبیات نقد و هبایت باید بر آموزه‌های قرآن و سیره پیامبر گرامی(ص) و به عبارتی منابع مشترک مسلمانان مبتنی باشد؛ همچنین می‌توان علمای اهل سنت را برای مقابله با این افکار افراطی بسیج کرد تا اثر بیشتری داشته باشد.

- ◀ آن مولوی سیستانی
- ◀ نیز نام فرزندش را
- ◀ اسدالله گذارده بود
- ◀ و من گفت: «به یاد
- ◀ علی بن ابی طالب که
- ◀ پیامبر این لقب را به
- ◀ او دادند. نام پسرم را
- ◀ اسدالله گذاشتمن.»

نیستند و با ظرافت کافی میان این دو تفاوت قائل شد.

ب) انتخاب حقیقی رویه وحدت

به رغم اقدامات‌های گسترده غرب و وهابیت برای شیعی معرفی کردن انقلاب اسلامی، یکی از دلایل گسترش انقلاب در میان مسلمانان را باید اندیشه وحدت گرایانه حضرت امام (ره) دانست. یک سنی اندونزیایی‌الاصل مقیم انگلستان به من می‌گفت: «امام (ره) پیش ما جایگاه بلندی دارند؛ زیرا به ما باید دادند جنگ اصلی میان مسلمانان و دشمنان اسلام است و اختلاف شیعه و سنی نادرست است.»

هم او از ظهور مهدی(عج) با من سخن گفت و از اقدامات گسترده ای که در انگلستان علیه حمله امریکا به ایران انجام می‌دهند.

بنابر این، اگر «اندیشه وحدت» در حد شعاری سیاسی و تاکتیکی مقطوعی در میان ما باشد، خود را در سایر رفتارها و اقدامات نشان خواهد داد و نتیجه طبیعی آن نرسیدن به این ضرورت حیاتی اسلام خواهد بود؛ اما فتاوی امام و رهبری در این باره از باوری عمیق به

- ◀ مشکلات مالی در برخی مناطق سنی‌نشین
- ◀ - و حتی شیعه‌نشین-
- ◀ کشور، وهابی‌های پولدار را با توفیقاتی روپرتو ساخته و از طرفی برخی کچ سلیقه‌گرانی‌های فردی زمینه گرایش به وهابی‌ها را فراهم کرده است!

میان جوانان - حتی شیعه - بخصوص از طریق اینترنت و دانشگاه‌ها را در همین راستا بتوان توضیح داد.

ج) ناآگاهی دینداران
نادانی، همواره بزرگ‌ترین دستاویز انحرافات در همه جریان‌های مذهبی بوده و توانسته است در میان دین باوران ناآگاهی که با بدنه علماء و نخبگان دین کمتر ارتباط داشته‌اند، اثر بگذارد و طرفدارانی را بیابد. افراطی‌های پاکستان و گروه ریگی که جوانانی خام و سطحی با دغدغه دینی اند، نمونه خوبی برای این مسأله به شمار می‌آید.

د) برخوردهای افراطی

یکی از عواملی که وهابیت به وسیله آن توانسته اهل سنت را از شیعیان دور و به خود جذب کند، حرکت‌های افراطی برخی ناآگاهان در ایجاد تفرقه است. گرچه بنا بر تأکید رهبر معظم انقلاب هر عملی که مایه ایجاد اختلاف شود، حرام است اما برخی مراسم و کارها - که با مبانی شیعه نیز سازگاری ندارند - به عمد توسط برخی جریان‌های مشابه انجمان حجتیه رواج یافته‌اند!

چ) باید کرد؟

در مقابل تلاش‌های گسترده فرقه وهابیت باید فعالیت‌هایی را در سطوح مختلف سامان داد، موارد ذیل با توجه به آسیب‌های مذکور، قابل پیشنهاد است:

(الف) ظرافت نقد و هبایت

هر وهابی سنی است - به حسب ادعا - ولی هر سنی و هبایت نیست؛ بنابر این، نقد و هبایت که مبانی مشترکی با اهل سنت دارد، باید توسط افرادی روشن‌بین و فقط با تأکید بر موارد اختلافی - نه موارد مشترک - صورت پذیرد، تا باعث تقابل اهل سنت و یا وحدت ایشان در مقابل متنقدان نشود. نکته دیگر این که وهابیت می‌کوشد خود را نماینده جهان اهل سنت قلمداد کند؛ به همین سبب باید مدام بر این مسأله تأکید شود که اهل سنت، وهابی

